

AZ MSZP várpalotai szervezetének kiadványa

ÁLLÁSPONT

1993. május

I. évfolyam, 2. szám

VÁLASSZ! – avagy gondolatok a társadalombiztosítási önkormányzati választások előtt

Az embert élete folyamán sokszor éri választási kényszer.

A döntés felelőssége a következőkben van, lehet az ügy szempontjából jó, vagy rossz. Tehát, a lehetőségek között válogatva igyekeznünk kell mérlegelni; milyen előnyt, vagy hátrányt jelent az egyik változat, és milyet a másik, harmadik, vagy ahány lehetőség van.

Egy biztos, dönteni csak megfontolt választás után lehet. Ez egyben már azt is jelenti, hogy a lehetőségek száma amiből választhatunk, kettőnél kevesebb nem lehet.

A 90-es évektől kezdve olyan helyzetbe kerültünk – országunk, s benne magunk is – amelyben az eddig megszokottól eltérően sokkal többször hoznak bennünket a választás, a döntés nehéz helyzetébe. A választások nehézségét ma már nemcsak az jelenti, hogy döntéseink visszahatnak mindennapi életünk minőségére, boldogulási lehetőségeinkre, gyermekeink jövőjének alakulására, békénkre, hanem, hogy a választék is igen nagy, és bizony többlet információt igényel a nekünk megfelelő kiválasztása.

1993. JÚNIUS 3-ÁN
(CSÜTÖRTÖKÖN)

17.00 ÓRAKOR

a Jó Szerencsét Művelődési
Központ emeleti klubtermében

Dr. Békesi László
AZ MSZP
ORSZÁGGYÜLÉSI
KÉPVISELŐJE LESZ
A VENDÉGÜNK.

Az érdeklődőket várja az
MSZP városi szervezete

Egy hasonlattal élve olyan ez, mint a TOTO.

Információnk pedig kevés van, s az a kevés sem egyértelmű.

Nem bízhatjuk azonban magunkat a vak véletlenre.

A mai magyar politikai élet és az érdekképviseleti szövetségek már eljutottak oda, hogy olyan képviseleti politikát folytassanak, amely az őket helyesen választók számára kedvező.

Itt meg kell állni egy pillanatra, mert úgy érzem, „a helyesen választók” fogalmát tisztázni kell. Ha eldöntöttük, a társadalom mely bugyrába tartozunk, már könnyebb megtalálni azt a pártot, érdekképviseleti szövetséget, amelyik leginkább magunkfajta érdekeiben politizál, védi érdekeinket.

Talán egy-két példát:

Egy konzervatív jobboldali párt soha nem lesz érdekelt a bérből élők, a munkanélküliek életkörülményeinek a saját jól felfogott céljain túli alakításában. Az sem biztos, hogy szerencsés dolog, ha egy bányász a pedagógus dolgozók szakszervezetének lesz a tagja. Mert ha érdekeinket nem tekintve választunk, csak a csillogásra figyelve, könnyen úgy járunk, mint az egyszerű vásárló, aki csinos 41-es cipőt választott az egyébként 42-es lábára, és sohasem érezte jól magát benne.

Hát ennyit arról, mire értetem a helyes választást.

Meglehet, hogy aki eddig elolvasta az írást, úgy dönt, vagy már régebben úgy döntött, úgysem megyek el szavazni. Vizsgáljuk csak meg ezt a hozzáállást! Mi lehet a hozadéka, s mi a hátránya egy ilyen döntésnek?

Ma, amikor sokak számára a napnál világosabb, hogy az

1990-es választások nem azt hozták számunkra, amit megígértek a győztesek, de még azt sem, amit a józanabbja kiszámíthatónak tartott, egyre többen állítják: én már akkor sem voltam szavazni. És ezt olyan büszkén vallják, mintha feloldozást jelentene számukra azokkal szemben, akik ugyan eleget tettek választópolgári kötelezettségüknek, és a történelmi helyzetből adódóan valóban kevés információra támaszkodva próbálták az ország jövőjéről dönteni. Ezért bármilyen udvariatlan, de mivel a döntések sokról szólnak, ki kell mondani az értékelést:

Távolmaradni annyi, mint elfogadni a helyettünk hozott döntést, annyi, mint lemondani a demokráciáról, lemondani arról, hogy alakíthassam a magam és gyermekeim jövőjét. És mivel a távolmaradás is választás, döntés, ezért nem ad felmentést a kialakult helyzetért senkinek – igaz nem egyformán – a ráháruló felelősség alól.

Ide tartozik a választások költsége is, amely minden sikertelen választásnál az első bekerülés összegével nő. S úgy gondolom, senkiben nincs illúzió affelől, hogy ennek árát ki fizeti meg.

Meglehet, hogy nem világos még a választási végcél. Gyanakvásainkat, félelmeinket sem könnyű leküzdeni. Mégsem javasolom a közömbös várakozás álláspontját.

Úgy gondolom, teljesen nyilvánvaló: arra szeretnék rábírnivaló minél több embert, hogy akár milyen szépen hangzó áligazsággért se hagyja azt a jogát veszni, amivel élve befolyásolható élete további alakulása.

Szociáldemokrácia, liberalizmus, konzervatív jobboldal, íme

a három fő irány, amely akkor is kihát életünkre, ha utálok a politikát, ha úgy csinálók, mintha nem is lenne ilyen, és akkor is, ha templomban imádkozunk.

Ez olyan tényező, amely elől nem lehet elbújni. Akkor pedig már jobb, ha részt veszünk alakításában, és így elkerülhetjük azt, hogy a demokráciát magunkban veszítjük el.

Mostanában többször eszembe jutott a múlt, amikor jószereint nem választottunk, hanem szavaztunk. Milyen sokan vették a fáradságot, és az urnához járultak! Ma pedig, amikor az imából idézve: „jőjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod” valós lehetősége adva van, valahogy nem hiszünk benne.

Mélységes meggyőződésem, hogy a demokrácia játékszabályainak alkalmazásában nem vagyunk hátrább Európa többi nemzeténél, csak ez az átalakulás kuszálta össze biztosra vett értékítéleteinket. Ez előbbutóbb rendeződni fog. Minél előbb, annál hamarabb hozza meg mindenki számára érezhető eredményeit.

Tehát menjen el, válasszon Május 21-én!

Jámbor Attila

Tisztelt Olvasó!

Példányszámunk miatt kiadványunkat nem tudjuk minden lakásba eljuttatni, ezért kérjük, ha elolvasta, adja tovább szomszédjának, ismerősének, barátjának!
KÖSZÖNJÜK!